दशमीमाह। "यत्ते सुजाते हिमवत्सु भेषजम्। मयोभूः शन्तमा यद्ध्रदोऽसि। ततो नो देहि सीवले" इति। सीवला-शब्दः काञ्चिदोषधिं वल्लीरूपामाचष्टे। सा च हिमवत्सानुषू-त्पद्यते। हिमवत्सु पर्व्वतविशेषेषु सुजाते सुष्ठूत्पन्ने हे ओषधे ते त्वदीयं यद्भेषजं रोगविनाशं औषधमस्ति यद्यतः त्वं ह्रदो ह्रदयस्य शन्तमा सर्व्वोपद्रवशमनहेतुः मयोभूः सुखस्य भाव-यित्री चासि। हे सीवले एतत्-सञ्ज्ञके ओषधे ततस्तादृश्या-त्त्वत्सकाशात् तदौषधं नो देहि॥

एकादशीमाह। अदो गिरिभ्यो अधि यत् प्रधावसि। सꣳ-शोभमाना कन्येव शुभ्रे [४]। तां त्वा मुद्गला हविषा वर्द्ध-यन्ति। सा नः सीवले रयिमाभाजयेह" इति। हे ओषधे यद्यदा त्वं गिरिभ्यः पर्व्वतेभ्यः सकाशात् अदः प्रत्यक्षं यथा भवति तथा अधिप्रधावसि अधिकं वल्लीरूपा सर्व्वतः प्रसरसि। तत्र दृष्टान्तः, संशोभमाना कन्येव, यथा सर्व्वैराभरणैः सम्यक् शोभमाना कन्या स्वयंवरार्थम् आगतानां वराणां पुरतः सञ्चरति, तद्वत्। हे शुभ्रे निर्म्मले ओषधिदेवते तां त्वा ता-दृशीं शुभ्रां त्वां मुद्गलाः मुद्गलगोत्रोत्पन्नाः महर्षयो हविषा वर्द्धयन्ति। हे सीवलाख्ये ओषधिदेवते सा त्वमिह कर्म्मणि अस्मभ्यं रयिमाभाजय धनं सम्पादय। रोगनिवर्त्तकमौषध-मेवात्र धनम्। एते उभे ऋचौ एतदोषधिदेवताके शाखा-न्तरगते कर्म्मणि याज्यानुवाक्ये॥

अथ द्वादशीमाह। "पूर्व्वं देवा अपरेणानुपश्यञ्जन्मभिः।